

og om andre Punkter, som den ærede Minister lægger Bægt paa, og han vilde da faae en betydelig Fordel, nemlig, at han i No og Mag til næste Aar kunde udarbejde et Forslag om udgaende Døvelser og tage alle de Ting under Overveielse, der ere fremkomne her fra forskjellige Sider, og saa forelægge os til næste Aar et Forslag, saaledes ledt af oplysende Motiver, at man med fuldkommen Klarhed kunde komme til en Bedømmelse deraf og enten vedtage eller forkaeste det. Hvis et saadant Lovforslag blev forelagt her, tvivler jeg ikke om, at man vilde komme til det Samme, som man, saavidt jeg tror, er kommen til i Sverrig og Norge, i alt Fald i Norge, hvor man har bevilget Døvelserne og har ladet Leiren falde bort. Jeg ser saaledes ikke, at der deri vilde være noget som helst Mærkeligt eller noget Stabeligt eller Noget, som man fra Krigsbestyrelsens Side kunde betragte som abnormt, jeg tror snarere, at man maatte anse det som ønskeligt. Vor Stilling er imidlertid den, at vi med Hensyn til den anden Del af Forslaget, som jeg har tilladt mig at sige, staa fuldstændig blottet for Oplysninger. Vi vide ikke, hvad vi paatage os Ansvar for ved at sige Ja, ligesaa lidt som vi vide, hvad vi paatage os Ansvar for ved at sige Nei. Det er muligt, at vi ved at sige Nei til den anden Del af Forslaget, og navnlig, hvis vi derigjennem skulde bevirke, at selve Forslaget ikke bliver til Lov, paatage os et Ansvar, vi ikke ville, og at vi paa den anden Side ved uden videre at gaa til Ministerens Forslag paatage os et Ansvar baade finantsielt og ogsaa ligeoverfor Befolkningen, som det vil være meget vænskeligt for os at hævde. Jeg tillader mig ogsaa i høi Grad at tvivle paa, om ikke den udgaende Døvelse baade finantsielt og paa Grund af de Ulemper, den vil have for flere Egne, vil blive af den Art, at vi ville komme til at fortryde at være gaaede ind paa den. Jeg har derfor ikke kunnet stille mig anderledes til denne Sag end at stille det her foreslaaede Endringsforslag. Dermed tror jeg, at i hvert Fald Ansvar for fra vor Side er fjernet. Jeg har stillet det for i det Tilfælde, at det maatte vinde Tilslutning og ikke møde absolut Modstand fra Ministerens Side, at fastholde det, idet jeg tror, at vi derved ville faae en virkelig god Lov uden at borttage Noget, som ikke for et Aarstid kunde undværes. Men jeg har ikke stillet det, for derigjennem at lægge Loven Hindringer i veien, og derfor erklærer jeg strax, at jeg ikke ved at fastholde det vil paatage mig Ansvar for, at Loven ikke skal komme ud. Jeg vil derfor opfordre den høitærede Minister til at udtale sig om dets Betydning i saa Henseende, thi hvis Følgen af dets Vedtagelse skulde blive, at Loven gik tilbage, har jeg ikke ifinde imod den høitærede Minister at fastholde det. Lærtimod!

Bajer: Naaget jeg ikke vil kunne stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgfreds (Holtstein-Ledreborg), vil min Begrundelse af Endringsforslaget under Nr. 2, som jeg har tilladt mig at stille, dog i Meget falde sammen med, hvad han udtalte. Jeg hørte til dem, som forleden Dag stemte mod Udvalgs Nedsættelse, fordi det var mig klart, at Nedsættelse af et Udvalg paa dette Trin af Samlingen vilde være det Samme som at snigmyrde Forslaget, og jeg har Meget tilovers for dette lille Forslag. Hvis vi stode tilbligere i Samlingen og havde Grund til at tro, at den ikke vilde blive sluttet i en nær Fremtid, vilde det naturligvis have været rigtigst at nedsætte Udvalg for at prøve den Lov, som finder Sted med Hensyn til Loven. Jeg tror derfor, at man kommer lettest ud over Vænskelighederne ved i dette Øieblik at stille det frit, om Leiren skal afsluttes med en større udgaende Døvelse eller ikke, om altsaa den sidste Del af disse 30 Dage skal benyttes dertil eller ikke. Jeg tror, at det af militære Hensyn kan have sin store Betydning at gjøre Forsøg med saadanne udgaende Døvelser. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltighederne, som bleve drøftede saa udførligt forrige Gang, men jeg tror, at deres Udførelse meget vil afhænge af Ting, som endnu ere uforudsæelige f. Ex. Veiriget. Jeg tror, at derpaa lægger den høitærede Minister noget for lidt Bægt. Paa den Tid af Aaret er Veiriget i Almindelighed temmelig stadigt, saa jeg tror, det er muligt endog i det sidste Øieblik at kontrahandere den længere udgaende Døvelse, hvis der er Udset til, at Veiret vil blive afgjort ugunstigt. Det andet Hensyn er det økonomiske, og i den Henseende har der været sig stærke Grunde. Jeg ser godt, at Liden ikke tillader gjennem et Udvalg at indhente tilstrækkelige Oplysninger derom, og derfor tror jeg, man gaar rettest den Vej at lade det komme an paa den høitærede Ministers Ansvar, om han, efter at have nærmere taget dette Spørgsmaal under Overveielse vil lade den længere udgaende Døvelse foregaa eller ikke. Det, som altsaa nærmest tilsigtes ved mit Endringsforslag, er at lægge Ansvar mere ubelt over paa den høitærede Minister, fordi vi efter min Mening neppe ville kunne være i Stand til at bære Ansvar eller Medansvar saa fuldt. Med Hensyn til det lille sproglige Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 3, skal jeg kun sige, at jeg overalt, hvor jeg kan komme til det, paa det Skarpeste forfølger Ordet „angaaende“, som baade økonomisk, sprogligt og æsthetisk er et meget daarligt Ord, — det vilde imidlertid være en slet Økonomi med det høie Things Tid, hvis jeg nærmere vilde begrunde det.

Krigsministeren (Rauffmann): Svad